

150) II. A. 3. Residerende Kapellanier for Bjørnsholm og Malle og for Selling og Høver Menigheder. Skrivelse fra Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.

Efter at Loven af 1ste April f. N. om Lønninger for Forstanderne og Lærerne ved Statsseminarierne er traadt i Kraft, har der været Embedsledighed i tvende af de hidtil med Sognekald forbundne Seminarieforstanderembeder, nemlig Skaarup og Ranum. Ved Besættelsen har Ministeriet da benyttet den Fremgangsmaade foreløbig kun at lade vedkommende bestikke til Seminarieforstander med Forpligtelse indtil videre at bestyre Sognekaldet for at give ham Lejlighed til ved personlig Erfaring at forbiise sig om, hvorvidt han maatte anse det for ønskeligt ogsaa for sin Stilling som Seminarieforstander tillige at være Sognepræst, i hvilket Tilfælde man da ikke har villet nægte ham Bestikkelse til Sognepræst, idet Loven af 1ste April f. N. forudsætter, at en Forening af disse Embeder ogsaa fremdeles kan finde Sted, dog uden at den vedkommende Embedsmand derved opnaar nogen Forøgelse i sine Indtægter; de med Sognekaldet forbundne Indtægter blive nemlig at afkorte i den Seminarieforstanderen som saadan tilkommende Lønning af Statskassen med det Beløb, som dette Ministerium efter en hvert 5te Aar foretaget Opgørelse maatte bestemme. Loven hjemler derhos, at der, naar det paalægges en Seminarieforstander paa Grund af hans Virksomhed som saadan at holde en Kapellan til Hjælp ved de ham paahvilende gestlige Forretningers Besørgelse, gives ham aarlig 1,600 Kr. som Hjælp til Kapellanens Løn og Underhold.

Den Krist. Ministeriet har givet de vedkommende til at overveje, hvorvidt de ønskede Forbindelsen mellem Forstander- og Sognepræsteembederne bevaret eller hævet, har man ment at kunne fastkætte lige med Maadsaaaret i Sognekaldet, og efter Udløbet af denne Frist har Seminarieforstander Skouboe i Skaarup bestemt udtalt sig for Bevaring af Forbindelsen, hvorfor han under 31te August d. N. har modtaget allerhøjeste Udnævnelse som Sognepræst for Skaarup Menighed. Efter at der derpaa af Seminariedirektionen er givet ham Paalæg om at holde personel Kapellan, har Bestikkelsen af en saadan fundet Sted under 2den d. N.

Den under 28de Januar d. N. bestiktede Forstander og Forstelærer ved Statsseminariet i Ranum, Faarstoft, har ligeledes udtalt som sit Ønske at blive bestikket til Sognepræst for Bjørnsholm og Malle Menigheder, hvad han ogsaa antager at være heldigst for sin Stilling som Seminarieforstander, men han anser det for nødvendigt, at der ydes ham tilstrækkelig og stadig Hjælp til Bestridelsen af de to besværlige Embeder, hvilket han ikke kan anse en personel Kapellan for at være, idet en saadan som Regel kun i kortere Tid vil forblive i sit Embede; der bliver altsaa hyppigt Personifiste og hyppige Vakancer af en ubestemmelig Længde. Herpaa har Forstanderen ment, at der vilde raades Bod, naar det personelle Kapellani blev forandret til et residerende Kapellani, og han har derfor anholdt om, at der maatte blive truffet en saadan Forandring, hvilket han mener ogsaa vil være til Gavn for Menigheden, som ikke er tjent med altid at have unge Præster, der forflyttes, saa snart de begynde at blive kendte med og af Befolkningen. Dette Andragende er tiltraadt og darnt anbefalet af Biskoppen over Viborg Stift, der er overbevist om, at Stillingen som Seminarieforstander vil vinde i Sikkerhed og Frugtbarhed derved, at Forstanderen staar som Giebrnes Præst og Sjælesørger, og som ogsaa mener, at Oprettelsen af et residerende Kapellani vil bidrage til, at der vil kunne erhverves dygtigere og i længere forsat Tid virkende Præster end under det nu stedfindende Forhold.

Forstanderen for Statsseminariet i Sellinge, Sørensen, der tillige er Sognepræst for Sellinge og Høver Menigheder, og som har beklædt disse Embeder siden 1884, har ligeledes i et til Ministeriet indgivet Andragende subsidært anholdt om, at det personelle Kapellani for Sellinge og Høver Menigheder maatte gaa over til at blive et residerende Kapellani, til hvilket en væsentlig Del af de præstelige Forretninger kunde henlægges, og dette Andragende er anbefalet af Seminariedirektionen som en heldig Maade, hvorpaa Omfanget af Seminarieforstanderens Embedsforretninger kunde indskræntes, og Forbindelsen mellem Seminarieforstandergerningen og Præsteembedet bevares.